

الطاف قریشی

الطاف قریشی 13 نومبر 1937ء نون مظفر آباد آزاد کشمیر وچ پیدا ہوئے۔ آپ دے والد صاحب داناں احمد دین قریشی سی۔ الطاف قریشی بی اے دا امتحان پاس کرن توں بعد ریڈیو وچ پروگرام پروڈیوسر ہو گئے۔ بعد وچ پروگرام میئنجر ہو گئے۔ ریڈیو دی ملازمت دے دوران اوہ مختلف ریڈیو سٹیشناں اُتے خدمات انجام دیندے رہے۔ لاہور سٹیشن اُتے اوہ سنٹرل پروڈکشن یونٹ دے پروگرام میئنجر سن۔ 12 اگست 1980ء نوں دل دا ذورہ پیاتے اوہ اپنے حقیقی خالق نال جا ملے۔

الطاف قریشی دی مادری زبان بھانویں کشمیری سی پر پنجاب دے دکھو دکھ شہراں تے خاص طور تے لاہور رہن دے دوران پنجابی زبان نے اوہناں نوں بڑا متاثر کیتا۔ جس پاروں اوہناں نے پنجابی زبان نوں اپنے تخلیقی اظہار دا ذریعہ بنایا۔ کشمیر دے لوکاں دی غلامی تباہی، معاشی بد حالی نے الطاف قریشی نوں بڑا حساس بنا دتا سی۔ ایہناں دکھاں درداں تے محرومیاں دیاں داستاناں نوں اسی اوہناں نے اپنی پنجابی شاعری دا موضوع بنایا۔

الطاف قریشی دا پنجابی شاعری دا کو اسی مجموعہ ”اکھیاں دے پرچھادیں“ تے اُردو دا مجموعہ ”دانا زہر ملا“ دے نال نال چھپ چکیا اے۔ اوہناں دی پنجابی شاعری توں ایہہ احساس ہوندا اے کہ اک چننا بھری سوچ بار بار اُبھر دی اے جیڑی معاشرے دی بے حسی دے حوالے نال پیدا ہو گئی اے۔ ایہو وجہ اے جی انسانی جذبے تے معاشرتی قدراں دے بن تے مٹن دی گونج دی اکھیاں دے پرچھادیں“ وچ سُنائی دیندی اے۔

ڈونگھے پانی

چُپ چُپ رہندے
 کچھ نہ کہندے
 چن امانوں تکدا رہندا
 پھلاں وانگوں ہسدا رہندا
 کدی کدائیں
 لک لکا کے
 پچھلی راتیں ڈبکی لا کے
 ستیاں لہراں نوں گل لا کے
 روندرا رہندا
 ہسدا رہندا
 کون دلا سے کس نوں دیندا

(اکھیاں دے پرچھاویں)

